

Kolejnym przystankiem w naszej wspólnej duchowej podróży jest – **świętość własnej osoby**. Każdy człowiek posiada w so-

bie wielkie bogactwo niewidzialnych cech – pozytywnych i negatywnych, które wpływają na nasze codzienne życie. Świadomość złych cech w sobie hamuje nasz duchowy rozwój, powodując niepokój. Nasz obraz samych siebie zakodowany od wczesnego dzieciństwa przez rodziców, nauczycieli, środowisko dyktuje naszymi późniejszymi decyzjami. Jednakże obraz ten wcale nie musi odpowiadać prawdzie, może przesłaniać nasze prawdziwe oblicze. Stąd zaakceptowanie siebie tym, kim naprawdę jestem, to bezcenna pomoc w naszej podróży.

Najlepszą metodą samopoznania jest dokładne i szczere przyjrzenie się temu, co sami o sobie myślimy. Myśli te pomagają kształtować nasze uczucia względem siebie i formują nasze życie. A zatem przed podróżą duchową zapytaj siebie: kim jesteś. Samopoznanie dokonuje się sukcesywnie, zawsze w chwili obecnej. Jest procesem, ponieważ nasze uczucia, lęki, pragnienia, smutki – przeżywamy zawsze tu i teraz. Nie powinny krępować nas osądy innych ani porównywanie się do innych. Powinniśmy nauczyć się żyć ze sobą, aby nie wyrzec się siebie i nie tworzyć uludy.

Dlaczego poznanie siebie jest takie ważne? Poznając siebie, odkrywamy swoją naturę, możliwości i ograniczenia, poznajemy nasz stosunek do Boga, ludzi i do siebie samych. Lepiej rozumiemy przyczynę swego istnienia. Wtedy dopiero zbliżymy się do Boga, wierząc, że Stwórca kieruje każdym naszym ruchem, akceptuje nas mimo naszych wad. Jest to wyrazem wielkiej miłości Boga do nas. Znaczy to także, że jesteśmy kimś ważnym w Jego oczach. Zrozumienie tego faktu sprawia, że zaczynamy siebie akceptować i rozpoczynamy pracę nad swoim wnętrzem. Przebudzenie to polega na zharmoni-

Wybierz się z nami w „duchową podróż”

(cz. 3)

zowaniu dwóch aspektów istoty ludzkiej: prawdziwej jaźni i fałszywego ja, które zagłusza głos Boga z uwagi na splendor bogactw tego świata.

Na nasze wielkie szczęście Bóg dał nam Ducha Świętego, który utrzymuje nas przy życiu i potrafi je przekształcać. Gdy uwierzysz w potęgę Boga jako dawcy życia, wówczas zrozumiesz kim jesteś, poznasz Tego, który żyje w tobie. Jeśli chcesz się rozwijać, zwróć się ku swej duszy i obserwuj swe myśli, zachowania, decyzje. Będziesz wtedy obcować z Duchem Świętym. Trzeba nam stać się jak dzieci: odzyskać wiarę, ufność, miłość, niewinność i pokorę małego dziecka.

Poprzez Ducha Świętego Bóg daje nam możliwość bycia podobnym do Niego. Łącząc się z Chrystusem, czujemy, że nie jesteśmy sami, że On przeżywa z nami nasze problemy. Bóg chce nas mieć w swoim Królestwie, mamy tam stałe zaproszenie. Przepojone miłością słowa tego zaproszenia to tajemnica Wcieleń, tajemnica Boga, który stał się Człowiekiem. Jednakże czy zechcemy je przyjąć, to sprawa naszego osobistego wyboru. A więc kim jestem? Z pewnością nie symbolem współczesnego sukcesu, lecz dzieckiem Bożym. W oczach Boga bowiem jesteśmy powołani do świętości. Celem naszej duchowości jest upodobnić się do Niego, na ziemi wypełniając powierzone nam zadania. Zespolenie się

ze Stwórcą urzeczywistnia się na płaszczyźnie egzystencjalnej, w codziennym życiu. Jeżeli uświadomimy sobie, że na

ziemi jesteśmy dzieckiem Bożym, że poprzez swoje życie mamy do spełnienia określoną misję, że mamy zaproszenie do Królestwa Niebieskiego, to wówczas nasze wątpliwości i sceptycyzm znikną.

Królestwo Boże zaczyna się bowiem na ziemi, a określa je i tworzy stosunek do drugiego człowieka. Miłość do Boga uwidacznia się przecież w miłości, jaką okazujemy bliźnim. W naszym zwyczajnym życiu zagościł Bóg, który niewidzialnie kieruje całą ludzkością, wszechświatem ku zbawieniu. Po to Bóg stał się Człowiekiem właśnie, aby ludzie mogli stać się Jemu podobni. Dlatego trzeba nam pójść w kierunku wytyczonym przez Biblię: *Z całego serca Bogu ufaj, nie polegaj na swoim rozsądku, myśl o Nim na każdej drodze, a On twe ścieżki wyrowna* (Prz 3, 5).

Chcesz być zdrowy na ciele i duszy? Wtedy zapomnij o przeszłości i zacznij „od nowa”. Bóg przebaczył tobie, i ty wybaczaj innym. Skoro Pan obdarzył cię miłością bezwarunkową, zastosuj ją także wobec twoich bliźnich. Każdego z nas powołał do życia nie bez przyczyny. Pragnie z nami współdziałać, nie tylko z tobą, ale ze wszystkimi, bo wszyscy tworzymy krąg dzieci Bożych. Każdy z nas jest na innym etapie duchowej ścieżki, ale nikt nie jest lepszy ani gorszy. Jesteśmy tylko różni.

ANNA KRAMARCZYK

Zmiany w parafialnym zespole Caritas

Z dniem 25 maja br. nastąpiły zmiany personalne w parafialnym zespole Caritas. Po wielu latach ofiarnej, pełnej zaangażowania pracy ze względu na zdrowotnych zrezygnowała z pełnienia funkcji Prezesa pani Maria Czeakańska, której składamy serdeczne podziękowania. Członkowie zespołu, liczącego na chwilę obecną 12 osób, w głosowaniu tajnym, w obecności

ks. prob. Piotra Niteckiego, wybrali na stanowisko panią Jolantę Kuźnik-Czapulak.

Przy tej okazji zachęcamy innych, którzy pragną realizować się poprzez bezinteresowną pomoc potrzebującym, a dysponując czasem, do dołączenia do zespołu. Osoby zainteresowane pracą w charakterze wolontariusza proszone są o kontakt z panią Jolantą pod nr tel. 0-71 344 85 97 lub 698 411 638.